UUTISET

Nykyinen leirisukupolvi kyseenalaistaa enemmän asioita kuin oma ikäpolveni aikanaan. **HENRIIKKA KORVENRANTA**

Osuuskunta sitouttaa vahvimmin nuoria

Nuoret viljelijät ovat sitoutuneempia osuuskuntaansa kuin vanhat, Suomessa tehty tutkimus kertoo.

Nuorten sitoutumisen yksi syy on se, että heillä on lainojen takia vähemmän liikkumavaraa, tutkijat arvelevat.

Ideologialla ei merkitystä

Viljelijöiden suhde osuuskuntaan on tutkimuksen mukaan käytännöllinen. Osuuskunnasta etsitään parempaa hintaa ja vakautta.

Osuustoimintaideologialla sinänsä ei ole merkitystä, tutkijat toteavat.

Asiakkuussuhteen vaihtaminen pois osuuskunnasta on tutkimuksen mukaan helpompaa vanhoille kuin nuorille. Vaihtohalukkuutta ennustaa julkituotu tyytymättömyys.

Suomalaisosuuskuntia ja viljelijöitä koskevan tutkimuksen tekivät **Li Feng**, **Kostas Karantininis**, **Jerker Nilsson** ja **Petri Ollila**.

Tutkimus esiteltiin torstaina osuustoiminnan taloustutkijoiden Ernac-verkoston kansainvälisessä konferenssissa. Se järjestetään torstaista lauantaihin Helsingissä.

Tai ehkä sittenkin

Osuuskunnan ja jäsenen suhdetta pohdittiin myös Pellervo-instituutin kesäfoorumissa keskiviikkona.

Hollannissa tehdyn tutkimuksen mukaan viljelijä arvostaa rehuostoissa eniten asiakassuhteen toimivuutta ja luotettavuutta. Se on yhtä vahva asiakassuhteen perusta niin osuuskunnassa kuin muussakin yrityksessä.

Osuuskunnan kilpailuedut tulevat hollantilaistutkimuksen mukaan perimmiltään osuustoiminnallisuudesta. Niitä ovat yhteisöllisyys ja pelko sen ja turvallisuuden menettämisestä, jos eroaa osuuskunnasta.

Osuuskuntaan liitettiin myös mielikuva edullisemmista hinnoista.

Tutkimus ei selvittänyt, oliko hinnoissa oikeasti eroja. Siitä kertonut **Jos Bijman** arveli, että hintamielikuvaan vaikuttaa myös jäsenen saamat ylijäämän palautus ja palvelut.

”Jos osuuskunta osaa hyödyntää osuustoiminnan tarjoamat kilpailuedut, sitä ei voita mikään”, Salon osuuspankin toimitusjohtaja **Jukka Hulkkonen** uskoi. Hänen mielestään osuuskunta on parhaimmillaan paitsi liikeyritys, myös jäsenyhteisö.

HEIKKI VUORELA

Turkisala rivakassa myötätuulessa

Turkikset käyvät kaupaksi edellisvuotta paremmin. Eniten turkkeja myydään Kiinaan ja Hongkongiin.

Saga Furs Oyj antoi positiivisen tulosvaroituksen.

Nahat myytiin tilikauden viimeisessä kuusipäiväisessä huutokaupassa lähes sataprosenttisesti.

Tilikauden myynnin koko arvoksi muodostui 695 miljoonaa euroa, joka ylittää edellisvuonna tehdyn ennätyksen sadalla miljoonalla eurolla.

Kaikkiaan huutokaupassa oli tarjolla lähes 2,2 miljoonaa minkin- ja yli 500 tuhatta ketunnahkaa. Ostajia oli yli 600 kaikilta markkina-alueilta.

Huutokaupassa myytyjen ketunnahkojen keskihinta oli 129 euroa kappaleelta.

Hongkong ja Kiina dominoivat, mutta myös Länsi-Euroopaan ja Venäjälle tehtiin kosolti ostoja.

Kuluva tilikausi alkoi 1.9.2011 ja päättyy 31.8.2012.

Heikko euro hyödyttää alaa

Euron kurssi vaikutti turkiskauppaan myönteisesti.

”Dollarin vahvistuminen ja euron heikkeneminen suosii vientiä ja on kannaltamme hyvä asia”, Saga Furin viestintä- ja yhteiskuntavastuujohtaja **Päivi Mononen-Mikkilä** toteaa.

Turkisala pysynyt kohtuullisen vakaana viime vuosina.

”Tietenkin ennustaminen on tosi vaikeaa. Ala on hyvin syklinen ja yllättäviä muutoksia voi tapahtua. On kuitenkin ollut ilahduttavaa, että vaikka minkkien hinnat ovat olleet korkealla, hintataso pysyy edelleen vakaana. Sama on tapahtunut myös kettujen kohdalla.”

”Uskomme pärjäävämme laatua tuottamalla”

Suomen turkisala kilpailee jatkuvasti Tanskan kanssa.

”Keskitymme laatuun ja sen parantamiseen. Uskomme, että pärjäämme siten. Esimerkiksi Venäjällä on hyvin laatutietoiset markkinat, siellä hinnalla ei ole merkitystä. Italialaiset muotialan yritykset ovat hyötyneet paljon Venäjän muotimarkkinoiden kasvusta.”

Mononen-Minkkilä muistuttaa, että turkisala on harvoja valonpilkahduksia synkässä taloustilanteessa.

”Nyt kun eurooppalainen kriisi on lähestulkoon ainoa talousuutisten aihe, nämä markkinat menestyvät erinomaisesti.”

JUKKA KOIVULA

Uusia videoita turkistarhoilta

Oikeutta eläimille -yhdistys on julkaissut viime elokuussa kuvatun videon parikkalalaiselta turkistarhalta. Tarhan omistaja tuomittiin tässä kuussa sakkorangaistukseen lievästä eläinsuojelurikoksesta.

Videolla näkyy muun muassa elävä ketunpoikanen, jonka jalka on katkennut ja irronnut. Lisäksi videolla on kuolleita pentuja, joilla on katkenneita jalkoja, sekä elävä pentu, jonka häntä on poikki.

Eläinlääkäri joutui syksyllä lopettamaan tilalla neljä ketunpoikasta, joilla oli jalkoja poikki.

Etelä-Karjalan käräjäoikeuden mukaan mies laiminlöi vammautuneiden kettujen lopettamisen ja aiheutti eläimille tarpeetonta pitkäaikaista kärsimystä.

Syyttäjä vaati turkistarhaajalle vähintään vuoden eläintenpitokieltoa ja eläimiä menetettäväksi valtiolle. Mies tuomittiin lievästä eläinsuojelurikoksesta 15 päiväsakkoon, josta tuli maksettavaa 570 euroa.

Turkiseläinten kasvattajain liiton toiminnanjohtajan **Michael Hornborgin** mukaan kyse on yksittäistapauksesta, joka tahraa elinkeinon maineen.

”On valitettavaa, etteivät viranomaiset ole saaneet tilaa lopettamaan toimintaansa”, Hornborg toteaa.

Tila on ollut liiton omien kurinpitotoimenpiteiden kohteena vuodesta 2011.

Oikeutta eläimille -yhdistyksen aktiivin **Karry Hedbergin** mukaan kyseessä ei ole yksittäistapaus.

”Pahoja vammoja on aiemmin tullut esiin myös turkisalan johtajien tarhoilta”, Hedberg kertoo.

Hedberg viittaa videoihin, jotka on kuvattu Saga Furs Oyj:n hallituksen puheenjohtajan **Jorma Kauppilan** sekä Turkiseläinten kasvattajain liiton varapuheenjohtajan **Esa Rantakankaan** tarhoilta.

Oikeutta eläimille -yhdistyksellä on kuvamateriaalia yli sadalta tarhalta. Hedbergin mukaan moni täyttää eläinsuojelulain vaatimukset, mutta ruhjeita, häiriökäyttäytymistä ja avohaavoja löytyy lähes joka tilalta.

”Turkisala ei voi enää vedota yksittäisiin mätiin omeniin. Puheet omavalvonnasta ja rangaistuksista yksittäisille tarhaajille ovat naurettavia niin kauan, kun johtajienkaan tarhat eivät kestä päivänvaloa”, Hedberg sanoo.

KATJA SAHLSTEDT

Nuorten metsästäjien leireillä vankka suosio

Tyttöjä ja poikia olisi tulossa leireille enemmän kuin on leiripaikkoja tarjolla

RAUTAVAARA (MT)

Uimisesta, peleistä, grillimakkarasta ja letuista, sekä toivottavasti auringosta, näistä aineksista syntyy kesäinen lasten ja nuorten leiri. Loukkujen rakentamisesta, metsästyskoirista, ammunnasta, aseista ja metsästäjätutkinnosta, näistä aineksista syntyy Metso-leiri.

Metso-leiri kokoaa yhteen 10–16-vuotiaat lapset ja nuoret, jotka ovat kiinnostuneet metsästyksestä.

”Tulijoita on enemmän kuin on leiripaikkoja”, kertoo leirin vetäjä **Pertti Saarikoski** Suomen Metsästäjäliiton Keski-Suomen piiristä. Saarikoski on 2000-luvulla ollut mukana vetämässä lukuisia Metso-leirejä sekä talvella että kesällä.

”Pääsääntöisesti lapset ja nuoret tulevat metsästävistä perheistä tai heillä on vähintäänkin kova kiinnostus metsästystä ja luontoa kohtaan.”

Saarikoski arvioi, että noin puolet leiriläisistä jatkaa tulevaisuudessakin harrastuksen parissa.

Koirat innostivat

Kuopiolainen **Venla Repo** pitelee hieman olkapäätään ja ravistelee käsiään, hymyssä suin kuitenkin. ”Ammuin ensimmäistä kertaa haulikolla, vieläkin tärisyttää vähän, mutta kyllä oli hauskaa.”

Revon perheessä kukaan ei metsästä, kipinä metsästystä kohtaan on lähtöisin perheen irlanninsettereistä, joista toinen on metsästyslinjainen. Hän aikoo opetella metsästämään sukulaisten ja tuttavien opastuksella, kunhan metsästäjätutkinto on suoritettu.

Ensimmäinen Metso-leiri on ollut niin onnistunut kokemus, että Repo haaveilee isosen hommista jollain tulevalla leirillä.

Kun haulikkoammuntaa on kokeiltu, on aika siirtyä seuraavalle ammuntapaikalle. Rautavaaran erämiesten ampumaradalla leiriläiset pääsivät kokeilemaan haulikkoammunnan lisäksi hirvi- ja pienoiskiväärillä sekä pienoispistoolilla ampumista.

”Kenenkään ei ole pakko ampua”, huikkaa Rautavaaran erämiesten **Tommi Väisänen**, kun seuraava porukka saapuu haulikkoammuntapaikalle. Kukaan ei jätä kuitenkaan tilaisuutta hyödyntämättä.

Potkaiseeko se, saattaa joku kysäistä.

Kunnon kuri

”Ammunta on vaarallinen laji, täällä tarvitaan kuria ja järjestystä”, painottaa kouluttaja **Olli Leskinen** ennen kuin alkaa opastaa pienoiskiväärillä ampumista.

Säännöt ovat menneet hyvin perille, kukaan ei juoksentele sinne tänne tai edes yritä soolailla mitään kiellettyä ammuntarasteilla.

Leiriläisten joukossa ammunta nousee selkeästi yhdeksi kiinnostavimmista aiheista. **Arttu Marttila** myöntää pienoispistoolilla ampumisen jälkeen, että pistoolilla ampuminen oli vaikeampaa kuin mitä osasi odottaa.

Osa 29 leiriläisestä on jo suorittanut metsästäjätutkinnon ja osa aikoo suorittaa sen leirillä. **Eemeli Boren** haluaa aloittaa metsästysharrastuksen isänsä kanssa ja päästä lintumetsälle.

”Riistalajien tunnistaminen tuntuu vielä hankalalta”, hän kertoo metsästäjätutkinnon kirjalliseen kokeeseen valmistautumisesta.

SARI PENTTINEN

JAAKKO KILPIÄINEN

Olli Niskanen koittaa makuulta ampumista Onni Leskisen valvoessa.

Tulijoita on enemmän kuin on leiripaikkoja.
PERTTI SAARIKOSKI

Tommi Väisänen opastaa haulikkoammuntaa Venla Revolle.

Konkarilla seitsemän Metso-leirin kokemus

RAUTAVAARA (MT)

Henriikka Korvenranta on todellinen Metso-leiri konkari. Hän on osallistunut leireille kolmesti leiriläisenä ja neljästi isosena.

”Näiden pienten kanssa puuhaaminen on mukavaa. Leireillä oppii itsekin aina jotain uutta”, kertoo Kainuun Metso-leirin isonen ja kevään tuore ylioppilas.

Korvenranta on kotoisin Kuhmoisista. Hän metsästää monipuolisesti, mutta etenkin hirvijahti ja kyyhkyjahdin aloitus ovat niitä sykähdyttävimpiä metsästysmuotoja.

”Syksyisin lentopalloharjoitusten ja hirvijahdin sovittaminen kalenteriin tuottavat jonkin verran ongelmia.”

Tulevaisuudessa Korvenranta toivoo kehittyvänsä paremmaksi ampujaksi. Sihti on jo nyt kohdillaan, sillä hän on kaatanut kaksi hirveä.

”Joskus kohtaan ennakkoluuloja metsästystä kohtaan ja sitä pidetään outona harrastuksena. Silloin puhun mielelläni esimerkiksi hirvenlihan syömisen eettisyyden puolesta, kaadettu eläin on saanut elää vapaana ja onnellisena metsässä.”

Nykyinen leirisukupolvi kyseenalaistaa Korvenrannan mielestä enemmän asioita kuin hänen ikäpolvensa aikanaan. ”Aina joku kysyy, miksi jotain pitää tehdä, me vain teimme emmekä kyselleet”, hän pohtii.

”Mutta tämä porukka on metsästyksen tulevaisuus.”

SARI PENTTINEN

Maaseudun Tulevaisuus ilmestyy juhannusviikolla maanantaina 18.6. ja keskiviikkona 20.6.

Ilmestyy	Sisäänjättöaika
Ma 18.6.	Pe 15.6. klo 10.00
Ke 20.6.	Ma 18.6. klo 16.00
Ma 25.6.	To 21.6. klo 10.00

HUOM! Lehti ei ilmesty perjantaina 22.6.

Ilmoitusvaraukset:
p. 020 413 2321
Aineistot:
ilmoitus@maaseuduntulevaisuus.fi

MAASEUDUN TULEVAISUUS
Suomen 2. luetuin päivälehti
Lukijamäärä 321 000 (KMT 2011) · Levikki 83 259 (LT 2011)